

زبان عربی ۲

*** عَيْنُ الْأَصْحَى وَالْأَدَقُّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الْمَفْرَدَاتِ أَوْ الْحَوَارِ:

۱- «مَثَلُ نُورِ اللَّهِ كَمَشْكَاةٍ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمَصْبَاحِ فِي زَجَاجِهِ الزَّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دَرَى!»:

- ۱) نور خداوند مانند چراغ‌دانی است که در آن چراغ‌هایی در شیشه است؛ گویی آن شیشه نیز اختری درخشان است!
 - ۲) مثل نور خدا هم چون چراغ‌دان‌هایی است که در آن‌ها چراغ‌ها است و آن چراغ‌ها در شیشه‌ای مانند اختری روشن است!
 - ۳) نور خدا به چراغ‌دانی مانند شده است که در آن یک چراغ و آن چراغ در شیشه است و شیشه اختری درخشان است!
 - ۴) مثل نور خدا مانند چراغ‌دانی است که در آن چراغی است و آن چراغ در شیشه‌ای است؛ آن شیشه گویی اختری درخشان است!
- ۲- «أَبُونَا طَلَّبَ مِنْ أُخْتِي أَنْ تَقْتَصِدَ فِي إِسْتِهْلَاكِ الْمَاءِ عِنْدَمَا الْبَلَدُ فِي قَلَّةِ الْمَنَاعِ!»:

- ۱) پدر از خواهرم خواسته که در مصرف آب صرفه‌جویی کند، وقتی کشورمان در کمبود منابع است!
 - ۲) پدرمان از خواهرم خواست که در مصرف آب صرفه‌جویی کند، هنگامی که کشور در کمبود منابع است!
 - ۳) پدرمان از خواهرم می‌خواهد که در مصرف آب اقتصادی عمل کند، هنگامی که کشورمان در منابع کمی دارد!
 - ۴) پدرمان از خواهرانم خواست که در مصرف آب صرفه‌جویی کنند، زیرا کشور در منابع کشور کم است!
- ۳- «الْمَلْمَعُ هُمْ مَزْجُ اللَّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارْسِيَّةِ وَخَلْقُ أَبِياتٍ شَعْرِيَّةٍ جَمِيلَةٍ مِنَ اللَّغَتَيْنِ!»: مَلْمَعٌ هَمَانُ

- ۱) در آمیختن دو زبان عربی و فارسی با هم و ساختن اشعار زیبا به هر دو زبان است!
 - ۲) آفرینش ابیات زیبای شعری از طریق آمیختن دو زبان عربی و فارسی است!
 - ۳) شعری است که در آن دو زبان عربی و فارسی آمیخته می‌شوند و ابیات شعری زیبایی از دو زبان خلق می‌شود!
 - ۴) آمیختن زبان عربی و زبان فارسی و آفریدن ابیات شعری زیبایی از دو زبان است!
- ۴- «نَقَّارَ الْخَشَبِ مِنَ الطُّيُورِ الَّتِي يَنْقَرُ جُذُوعَ الْأَشْجَارِ وَ يَتَغَدَّى مِنَ الدِّيْدَانِ!»:

- ۱) دارکوب پرندۀ‌ای است که تنه درختان را نوک می‌زند و کرم‌ها را می‌خورد!
 - ۲) از میان پرندگان، دارکوب به درختان نوک می‌زند و از کرم تغذیه می‌کند!
 - ۳) دارکوب از پرندگانی است که به تنه‌های درختان نوک می‌زند و از کرم‌ها تغذیه می‌کند!
 - ۴) دارکوب از پرندگانی است که به تنه درخت نوک می‌زند و کرم‌ها را می‌خورد!
- ۵- «لَنَا زَمِيلٌ فُخُورٌ يَمْشِي مَرْحَأً وَ يُصَعِّرُ خَذَهُ إِذَا نَسْتَعِيثُهُ!»:

- ۱) همکار ستمکاری داریم که مغرورانه راه می‌رفت و وقتی از او کمک خواستیم، با تکبر رویش را برگرداند!
- ۲) همکار فخرفروشی داریم که با خودپسندی راه می‌رود و وقتی از او کمک می‌خواهیم، با تکبر رویش را برمی‌گرداند!
- ۳) همکار خودپسندی داریم که با غرور راه قدم برمی‌دارد و هنگام باری جستن از او، رویش را برمی‌گرداند!
- ۴) همکار مغروری داریم که متکبرانه راه می‌رود و وقتی از او کمک می‌خواهیم، سرش را برمی‌گرداند!

۶- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ:

- ۱) أَحْسَنُ الْعِبَادِ مَنْ يُسَاعِدُونَ الْآخِرِينَ! بهترین بنده کسی است که به دیگران کمک می‌کند!
- ۲) إِلَهِي لَا تَهْجُرْنِي فِي فُلُوتِ الْمُعَاصِي! پروردگار من، مرا در بیابان‌های گناه رها نمی‌کند!
- ۳) أَنَا جَرَبْتُ طَرِيقَ حَلِّ اقْتِرَاحِ صَدِيقِي! من راه حلی را که دوستم پیشنهاد داد، آزمودم!
- ۴) لَيْسَتْ دُمُوعٌ عَيْنِي عِلْمًا لِخُرْنِي؟! آیا اشک چشم‌هایم نشانه‌ای برای اندوهم نیست؟!

۷- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ:

«رَجَاءُ أَعْطَى لِهَوْلَاءِ الرِّكْبِ كَأَسَا مِنَ الْمَاءِ لِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي قَلُوتِ وَ هَامُوا بِشِدَّةِ!»

- ۱) لطفاً - سوار - بیابان - تشنه شدند
 - ۲) ببخشید - اسب‌سواران - انبارها - خسته‌اند
 - ۳) خواهشاً - مرکب - آبگیر - گم شدند
 - ۴) لطفاً - کاروان - بیابان‌ها - سرگردان شدند
- ۸- ما هو الأقرب من مفهوم هذه الآية: «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ»

- ۱) من ساء خَلَقَهُ عَذَّبَ نَفْسَهُ!
- ۲) گرچه کنی به خود کنی / گر همه نیک و بد کنی
- ۳) تو نیکی می‌کنی و در دجله انداز / که ایزد در بیابانت دهد باز
- ۴) أَحْسِنُوا إِلَى أَنْفُسِكُمْ ثُمَّ الْآخِرِينَ!

۹- عَيْنُ الْخَطَأِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ:

- ۱) لَا يَفْرَحُ الْمُتَفَرِّجِينَ عِنْدَمَا الْكُرَةُ يُدْخَلُ الْمَرْمَى فِي أَيِّ حَالٍ!
- ۲) إِنَّ الَّذِينَ يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ أَحَبِّ الْعِبَادِ عِنْدَ اللَّهِ!
- ۳) يَسْتَفِيدُ النَّاسُ الْمِظَلَّةَ فِي الْأَيَّامِ الْمَطْرَةِ!
- ۴) التَّعَادُلُ نَتِيجَةٌ مَطْلُوبَةٌ يَنْتَظَرُهَا كُلُّ فَرِيقٍ فِي الْمَبَارَاةِ!

۱۰- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي جَوَابِ الْأَسْئَلَةِ:

- ۱) - متى ذهب إلى الملعب؟ - بعد أن إمتلاء بالمتفرجين!
- ۲) - في أي بلد تقع الأهرام؟ - في مصر!
- ۳) - أي الفريقان أقوى؟ - الفريق الذي دخلت الكرة في مرميه!
- ۴) - لمن هذا التمثال؟ - صنع في مصنع جارنا!

*** إقرأ النَّصَّ التَّالِيَّ بِدَقِّهِ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنَاسِبُ النَّصِّ:

«إِنَّ تَأَمُّلَنَا إِلَى أَحَادِيثِ الْأُمَّةِ الْمُعْصَمِينَ نَجِدُ فِيهَا عِبَارَاتٍ كَثِيرَةً حَوْلَ «الصَّدِيقِ وَالصَّدَاقَةِ». لِمَاذَا يُؤَكِّدُ الْإِسْلَامُ عَلَى هَذَا الْمَوْضُوعِ؟! لِمَاذَا هُوَ مَهْمٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يُصَادِقَ صَدِيقًا حَقِيقِيًّا؟ هَلِ الصَّدِيقُ مِنْ يُصَدِّقُنَا فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ؟ مَاذَا يَفْعَلُ الصَّدِيقُ الْوَفِيُّ عِنْدَمَا يُشَاهِدُنَا عِنْدَ الْمُعْصِيَةِ؟! يُشَجِّعُنَا أَوْ يَمْنَعُنَا؟ مَاذَا يَفْعَلُ الصَّدِيقُ عِنْدَمَا يَسْمَعُ أَنَّ قَوْمًا يَنْكَلِمُ عَنْ صَدِيقِهِ فِي غِيَابِهِ؟ هَلِ يَسْتَمِعُ بِفَرْحٍ أَوْ يَمُرُّ دُونَ الْعِنَايَةِ (بِدُونَ تَوْجِه)؟! إِذَا صَادِقٌ شَخْصًا فَعَلَيْكَ مَسْئُولِيَّاتٌ كَثِيرَةٌ بِنِسْبَةِ لَهُ. مِنْهَا التَّعَاوُنُ فِي الْبِرِّ لَا فِي الْإِثْمِ وَالدَّفَاعُ عَنْهُ عِنْدَ غِيَابِهِ. وَ لِنَعْلَمُ أَنَّنا نَشْتَرِكُ فِي أَعْمَالِ أَصْدِقَانَا خَيْرًا أَوْ شَرًّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

١١- ما هو الأبعد لمفهوم النص؟

- (١) ليس أصدقائنا مؤثراً في مستقبلنا!
(٢) المرء على دين خليله وقرينه!
(٣) صديقك من صدقك لا من صدقك!
(٤) أحب إخواني من أهدى إليّ عيوبي!

١٢- عَيِّن الخطأ حسب النص:

- (١) إذا نشاهد صديقنا يرتكب معصية علينا أن نُحذِّره!
(٢) علينا أن نُسَاعِد أصدقائنا في جميع الأمور!
(٣) إذا نُشَاهِد عيباً في صديقنا علينا أن نقولُ له!
(٤) الصديق الحقيقي يُمْنَعنا عند المَعصية!

١٣- ما هو الصحيح:

- (١) الإسلام يؤكد على الصداقة أكثر من سائر الأمور!
(٢) الصديق الوفيّ يُصدِّق كل أعمالنا!
(٣) الصديق كزينةٍ لحياتنا!
(٤) ما لنا مسؤولية عندما نُصادق شخصاً!

١٤- عَيِّن الصحيح للكلمات المعيّنة في النص:

- (١) يتكلّم: للغائب (سوم شخص مفرد) - من باب «تفعليل»
(٢) يُشاهد: الفعل المضارع - فعل الشرط
(٣) نشترك: جواب الشرط - من باب «انفعال»
(٤) صادق: على وزن «مفاعلة» - فعل الشرط

١٥- عَيِّن الصحيح عن نوع ما أُشير إليه بخطّ: «الدنيا مزرعة الآخرة»

- (١) اسم فاعل - اسم مكان - اسم تفضيل
(٢) اسم فاعل - اسم فاعل - اسم فاعل
(٣) اسم تفضيل - اسم مكان - اسم فاعل
(٤) اسم تفضيل - اسم مفعول - اسم تفضيل

١٦- عَيِّن الجواب ليس فيه أسلوب الشرط:

- (١) «من يُتَوَكَّل على الله فهو حسبه»
(٢) «أن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم»
(٣) «ما أرسلنا من رسولٍ إلّا بلسان قومه»
(٤) «من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها»

١٧- عَيِّن كلمة «خير» ليس اسم التفضيل:

- (١) عداوة العاقل خيرٌ من صداقة الجاهل!
(٢) خير النساء من يبحث عن الإستقلال المالي!
(٣) من يعمل الخير يُشاهد ثمرته في المستقبل!
(٤) خير الرجال من يواجه صعوبات الحياة قوياً!

١٨- عَيِّن الخطأ عن الكلمات التي تحتها خط:

- (١) يا مقلِّب القلوب: اسم مفعول
(٢) يا علّام الغيوب: اسم المبالغة
(٣) يا كاشف كل ميكروب: اسم المفعول
(٤) يا أسمع السّامعين: اسم الفاعل

١٩- عَيِّن عبارة ما جاء فيها اسم الفاعل متضاداً:

- (١) نتيجة الإمتحان يُعَيِّن النَّاجح و الرَّاسِب!
(٢) ففي العالم الكافر و المؤمنُ يعيشان مع بعضهما!
(٣) صادق المتواضع و أبعد من المتكبر!
(٤) انا طالبٌ عفوك و حافظٌ عهدك!

٢٠- عَيِّن الفعل المضارع فعل الشرط:

- (١) من سأل في صغرة أجاب في كبرة!
(٢) تَنبَّه من كذب النَّاس في أموره!
(٣) إن تصادق الجاهلين تقع في المشاكل!
(٤) ما أحب أن أشاهد والدي في الألم!